

DZIECI OBIETNICY

Tekst biblijny: Rz 9.

Cel lekcji:

Poznanie: Pojęcie rzeczywistości, w której Bóg nie porzucił Izraela i pragnie zbawić wszystkich - zarówno Izraelitów jak i pogan.

Odczucie: Rozwijanie przekonującego poczucia, że choć Bóg pragnie zbawić wszystkich, to tylko On wybiera tych, którzy wykonują określone misje w Jego królestwie.

Działanie: Dążenie do wyjaśnienia różnicy między tym, kogo Bóg zbawia, a kogo wyznacza jako swoich współpracowników w planie zbawienia.

Plan nauczania

I. Poznanie: Jak Bóg odkupuje zgubionych.

A. Dlaczego Izraelici w tak oczywisty sposób nie zrozumieli Bożego przeznaczenia dla nich?

B. Dlaczego Bóg nigdy nie zawarł bezwarunkowego przymierza gwarantującego zbawienie jakimkolwiek narodowi czy ugrupowaniu religijnemu?

II. Odczucie: Zrozumienie Bożej cierpliwości wobec upadających Izraelitów.

A. Odrzucenie i ukrzyżowanie Chrystusa przez Izraelitów mogło spowodować ich odrzucenie przez Boga, ale dlaczego Bóg nie odrzucił całego Izraela?

B. Czy kiedykolwiek zdarzyło ci się stracić możliwość podjęcia dobrej pracy, a potem otrzymać tę możliwość jeszcze raz? Podziel się swoimi reakcjami na to szczególne błogosławieństwo.

III. Działanie: Poddanie się woli Boga.

A. Dlaczego ktoś mógłby być zazdrosny o służbę pełnioną przez innych?

B. Jak fakt, że to Bóg określa, kto otrzyma jakie duchowe dary, świadczy o sposobie powoływania ludzi do służby?

Podsumowanie: Ważne jest, byśmy się starali zrozumieć wolę Bożą zbawienia zarówno Izraelitów jak i pogan oraz jasno pojmowali to, jak Bóg powołuje, kogo chce, do służby ratowania zgubionych.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Rz 9.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Jest bardzo ważne, byśmy rozumieli, że Bóg nie determinuje z góry kwestii zbawienia żadnego człowieka. Jednak to On determinuje, kto będzie realizował Jego wolę w kwestii zadań związanych z misją i sprawami duchowymi. W życiu chrześcijańskiego świadectwa i służby jest wielkie błogosławieństwo będące częścią odkupieńczych planów Boga.

Tylko dla nauczyciela: Bóg nie determinuje z góry tego, czy ktoś będzie zbawiony, czy nie. Jednak jest zupełnie suwerenny w kwestii przeznaczenia Izraela jako wybranego ruchu misyjnego posłanego do zgubionej ludzkości. Zatem w tym tygodniu najważniejszym pytaniem jest: Jak Bóg odniósł się do upadków swojego starotestamentowego ludu w kontekście Jego pragnienia zbawienia zarówno Izraelitów jak i pogan?

Otwarcie dyskusji: Przypomnij sobie, kiedy po raz pierwszy przeczytałeś Rz 9. Jakie pytania natychmiast przyszły ci na myśl w kwestii pozornie oczywistej Bożej predestynacji, zwłaszcza w powiązaniu z kwestią osobistego zbawienia z grzechu i wiecznej śmierci?

Pytania do dyskusji

1. Co takiego jest w naturze Boga, co upewnia nas, że nie jest On kimś, kto nieodwołalnie predestynuje kogokolwiek do określonego przeznaczenia?
2. Dlaczego Paweł tak bardzo martwił się o zbawienie Izraelitów?
3. Rozważ to, jak Paweł zajmował się tym, co można nazwać „kwestią izraelską” w Rz 9. Co przyczyniało się do zmartwienia Pawła faktem, iż Izraelici opierali się ewangelii, gdy wielu pogan chętnie garnęło się do Kościoła i przyjmowało ewangelię?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Choć w lekcji tej będziemy chcieli omówić Boże pragnienie zbawienia wszystkich grzesznych ludzi, najważniejsze pytanie zawarte w Rz 9 brzmi: Jak Bóg zamierza ostatecznie odkupić Izraelitów pomimo ich przeszłych upadków? Musimy uważnie prześledzić argumentację Pawła, który stara się wyjaśnić Boże odkupieńcze działania zmierzające do zbawienia wszystkich ludzi, tak Izraelitów jak pogan.

Komentarz biblijny

I. Pragnienie Pawła i Boży cel dla Izraelitów i pogan (przeczytaj Rz 9,1-13).

W tych wersetach Paweł stara się wykazać, że Boży plan posłużenia się Izraelem nie zawiódł całkowicie, jako że nadal istnieje „reszta” potomstwa Abrahama. Zatem choć Bóg działa selektywnie, Jego wola ratowania zgubionych jest stopniowo i niezawodnie realizowana. Na przykład, Abraham, ojciec narodu izraelskiego, został wybrany i (przez wiarę w Bożą obietnicę i moc) spłodził syna imieniem Izaak. Izaak zaś przez wiarę począł Jakuba, bezpośredniego przodka plemion izraelskich. Tak więc choć Bóg musiał się liczyć z przeszkodami, to jednak systematycznie, wytrwale i opatrnościowo prowadzi „potomstwo”, swoje zbawione dzieci. Te dzieci cudu są Jego Izraelem i narzędziami zbawienia w świecie opanowanym przez grzech i beznadziejność.

Do rozważenia: Choć Bóg był wybiórczy w powoływaniu swoich szczególnych sług, jakie dowody mamy, że Bóg był lub nie był arbitralny w kwestii tego, kogo zbawia?

II. Wybrani Boży posłańcy do świata (przeczytaj Rz 9,14-24).

Dalej Paweł kontynuuje swoją argumentację cytując Wj 33,19 i 9,16, aby podkreślić, że Bóg okazuje miłosierdzie, komu chce. Ponadto Bóg okaże swoje miłosierdzie i swoją moc „całej ziemi” (Rz 9,15.17). Paweł ukazuje suwerenną „moc” Boga w ilustracji boskiego Garncarza, który może ukształtować glinę, jak chce (Rz 9,19-24). Zatem wyraźnie Bóg jest tym, który ma pełnię władzy decydowania, kto ma spełniać Jego misyjną wolę na ziemi.

Pytanie do dyskusji: Bóg sam decyduje o wyborze swoich misyjnych współpracowników. Czy ten fakt neguje możliwość udzielenia przez niego ludziom prawa wyboru, czy przyjąć, czy odrzucić ich wieczne zbawienie? Uzasadnij swoją odpowiedź.

III. Bóg kieruje swoją misją zbawienia świata (przeczytaj Rz 9,25-33).

Poświęć nieco czasu na przestudiowanie starotestamentowych wersetów zacytowanych przez Pawła dotyczących Bożej misji wśród pogan (np. Oz 2,23; 1,10; Iz 10,22-23; 1,9; 13,19).

Do rozważenia: Jakie dowody są zawarte w tych wersetach wskazujące, iż Bóg pragnie zbawić tak Izraelitów jak pogan.

VI. Powszechna oferta zbawienia (przeczytaj 1 Tm 2,3-4; 4,10; J 3,16; Tt 2,11; 2 P 3,9).

Wymienione wersety wyraźnie świadczą o powszechności oferty zbawienia. Ale jak mają się one do tezy Pawła o tym, że Bóg suwerennie wybrał Izraelitów jako wykonawców swojej misji?

Odpowiadając na te pytania, rozważmy te pięć wersetów, które wyraźnie mówią o łasce i wolności wyboru w kontekście zbawienia:

1. „Bóg, Zbawiciel nasz, (...) chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni” (1 Tm 2,3-4).
2. „Położyliśmy nadzieję w Bogu żywym, który jest Zbawicielem wszystkich ludzi, zwłaszcza wierzących” (1 Tm 4,10).
3. „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (J 3,16).
4. „Albowiem objawiła się łaska Boża, zbawienna dla wszystkich ludzi” (Tt 2,11).
5. „Pan (...) okazuje cierpliwość względem was, bo nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz chce, aby wszyscy przyszli do upamiętania” (2 P 3,9).

Do rozważenia: Przypomnij sobie pytanie, od którego zaczęliśmy tę część: Jak powinniśmy rozumieć te wersety? W ramach odpowiedzi rozważ następujące rozumowanie: Gdyby Paweł w Rz 9 miał na myśli to, że Bóg predestynował do zbawienia wszystkich ludzi, bez względu na ich dobrowolną odpowiedź na ewangelię opartą na łasce i wierze, to mielibyśmy do czynienia z istotną sprzecznością w *Piśmie Świętym*. Co mielibyśmy zrobić z taką zagadką? Wydawałoby się wówczas „logiczne” uznać, że temat wielkiego boju nie jest wystarczający, by zinterpretować i wyjaśnić genezę grzechu i cierpienia. Oplakany skutkiem takiego wniosku byłaby konstatacja, iż Bóg jest wyłączną przyczyną zła i oferuje arbitralne zbawienie od kary za grzech. Jak właściwie zrozumienie biblijnej prawdy w Rz 9 chroni nas przed takimi fałszywymi poglądami?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Poproś uczestników lekcji, by rozważyli ostatnie pytanie dotyczące dynamiki tematu wielkiego boju w poprzednim etapie, a następnie przemyśleli poniższe pytania.

Pytania do przemyślenia i zastosowania

1. W filozofii i teologii istnieje zagadnienie nazywane „teodycją”. Zagadnienie to dotyczy tego, jak możemy oczyścić z zarzutów czy właściwie „osądzić” Boga wobec problemu pozornie nieograniczonego ludzkiego cierpienia i bóleści. Jak usiłowałeś wytłumaczyć sobie problem istnienia zła?

2. Jak nasze wyjaśnienie Rz 9 nabiera kontekstualnego sensu w rozwijającej się argumentacji Pawła w *Liście do Rzymian*? A może niewłaściwie zaimportowaliśmy temat wolności wyboru i łaski obcy ogólnej myśli Pawła? Omów swoją odpowiedź.

3. Czy właściwie jest to, by umieszczać słowa Pawła w szerszej narracji biblijnego kanonu w kontekście licznych wersetów mówiących o wolności wyboru i łasce, takich jak cytowane powyżej?

4. Jak temat wielkiego boju stosownie wyjaśnia problem zła oraz niepojętego ludzkiego cierpienia i smutku w dziejach naszego świata?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Gdy uczestnicy lekcji zmagają się ze zrozumieniem Rz 9 i ciężką Pawłowi „kwestią izraelską”, prowadź ich do nacechowanego empatią utożsamienia się z Pawłem i jego misyjnymi pragnieniami wobec Izraelitów i pogan.

Zadania

1. Poproś uczestników lekcji, by przeczytali emocjonalne wyznanie troski Pawła o zbawienie Izraelitów zapisane w Rz 9,1-4. Następnie rozważ drugie zadanie.

2. Po zastanowieniu nad waszym doświadczeniem związanym z chrześcijańskim świadectwem i służbą, zadajcie sobie pytanie (indywidualnie i jako grupa) , czy doszłście do tego, iż bylibyście gotowi umrzeć (jak Mojżesz i Paweł) za chrześcijan i niechrześcijan, których znacie.

3. Po rozważeniu w Rz 9,30-33, różnych sposobów, w jakie „Izrael” (w tym zwłaszcza Judejczycy w I wieku n.e.) i „poganie” odnieśli się do ewangelii, Paweł porównuje dwa przeciwstawne doświadczenia tych, którzy dążą do „Prawa sprawiedliwości” (Rz 9,31 BKR). Identyfikuj te dwa doświadczenia jako (a) „sprawiedliwość, która jest z wiary” (Rz 9,30) i (b) „uczynki zakonu [prawa]” (Rz 9,32 BG). Jakie kluczowe cechy mogą pomóc wyznawcom Chrystusa odróżnić doświadczenia oparte na „wierze” od tych opartych na „uczynkach prawa”?